

Sygn. akt: I C 444/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Wołujewicz
Protokolant:	pracownik biurowy Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2016r. roku w C. sprawy

z powództwa Gminy Miejskiej C.

przeciwko Gminie R.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powódki Gminy Miejskiej C. na rzecz pozwanej Gminy R. kwotę 4800 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 444/16

UZASADNIENIE

Powódka: Gmina Miejska C. wniosła przeciwko pozwanej Gminie R. pozew o zapłatę kwoty 18.776,882 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty, oraz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że przedmiotowe roszczenie dotyczy zwrotu kosztów dotacji udzielonej na dziecko J. T., będącego mieszkańcem pozwanej Gminy R., które uczęszcza do Niepublicznego Przedszkola (...) z Oddziałem Integracyjnym w C.. Obejmuje ono świadczenia za miesiące marzec - czerwiec 2015r. z tytułu opieki przedszkolnej nad ww. dzieckiem. Jak wynika z pozwu powódka Gmina Miejska C. poniosła przedmiotowe koszty, które powinny być zapłacone przez Gminę R.. Wyjaśniono, że obowiązek wyrównania kosztów udzielonej dotacji powstał w związku z okolicznością, iż dziecko J. T. posiada orzeczenie o niepełnosprawności z uwagi na autyzm oraz opinię o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju. Z pozwu wynika również, że powódka przed obciążeniem pozwanej Gminy wystąpiła do Ministerstwa Edukacji Narodowej z wnioskiem o zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej z 0,4% rezerwy w roku 2015r. z tytułu wzrostu zadań szkolnych i pozaszkolnych, polegających na wzroście liczby uczniów przeliczeniowych w stosunku do danych przyjętych do naliczenia subwencji. Pismem z 29 września 2015r. Ministerstwo Edukacji Narodowej odmówiło uwzględniania wniosku wskazując, iż w przypadku powódki liczba uczniów przeliczeniowych wskazana w metryczce, która była podstawą do ustalenia wysokości i wypłaty subwencji oświatowej na rok 2015, była większa niż liczba uczniów przeliczeniowych obrazująca zadania faktyczne realizowane przez Miasto. W związku z powyższym powódka ponownie zwróciła się do pozwanej o zwrot poniesionych kosztów. Pomimo, że strony przez wiele miesięcy podejmowały próby wypracowania wspólnego stanowiska w zakresie

rozliczenia poniesionych kosztów, to nie doszły do porozumienia i zdaniem powódki niniejsze powództwo jest uzasadnione.

Argumentując swoje stanowisko powódka wskazała, że zgodnie z art 90 ust. 2 (**w ocenie Sadu zacytowany przepis dot. art. 90 ust 1**) ustawy o systemie oświaty (Dz.U. z 2015r. poz. 2156 z późn. zm.) niepubliczne przedszkola, inne formy wychowania przedszkolnego, szkoły podstawowe oraz ośrodki, o których mowa w art. 2 pkt 5, a także niepubliczne poradnie psychologiczno-pedagogiczne, które, zgodnie z art. 71b ust. 2a, prowadzą wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, otrzymują dotację z budżetu odpowiednio gminy lub powiatu w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jedno dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego, pod warunkiem że osoba prowadząca przedszkole, inną formę wychowania przedszkolnego, szkołę, ośrodek lub poradnię, poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę dzieci, które mają być objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji.

Według powódki niepubliczne przedszkole, które zgodnie z art. 71b ust 2a prowadzi wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, otrzymuje dotację z budżetu gminy na każdego ucznia w wysokości równej wydatkom bieżącym przewidzianym na jednego ucznia w przedszkolach prowadzonych przez gminę, pomniejszonym o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, jeżeli przedszkole to spełni warunki określone w przepisach art. 90 ust 1b ustawy o systemie oświaty, z tym że na ucznia niepełnosprawnego dotacja może być przyznana w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkoli publicznych, pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Powódka powołała się również na przepis art.90 ust.1k ustawy o systemie oświaty, wskazując, że jeżeli do przedszkola o którym mowa w ust. 1b, uczęszcza uczeń niebędący mieszkańcem gminy dotującej to przedszkole, gmina, której mieszkańcem jest ten uczeń pokrywa koszty dotacji udzielonej zgodnie z ust. 1b do wysokości kwoty wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę ustalenia wysokości dotacji dla przedszkoli niepublicznych, o których mowa w ust. 1b lub 1j, w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, a także o kwotę dotacji, o której mowa w art. 14d ust. 1, otrzymanej na ucznia przez gminę dotującą przedszkole, do którego uczęszcza uczeń.

Ponad powyższe powódka powołała przepis **art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty** oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013r. poz. 827) zgodnie z którym do dnia 31 sierpnia 2015r. dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów, nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego, pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Jeżeli do przedszkola, o którym mowa w ust. 1 art. 14 ustawy zmieniającej, uczęszcza uczeń niebędący mieszkańcem gminy dotującej to przedszkole, gmina, której mieszkańcem jest ten uczeń, pokrywa koszty dotacji udzielonej zgodnie z ust. 1 do wysokości iloczynu kwoty wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę ustalenia

wysokości dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, a także o kwotę dotacji, o której mowa w art. 14d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu nadanym w/w ustawą zmieniającą, otrzymywanej przez gminę i wskaźnika procentowego ustalonego na potrzeby dotowania niepublicznych przedszkoli w gminie zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji. W przypadku braku niepublicznego przedszkola na terenie gminy zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji gmina ta pokrywa koszty udzielonej dotacji w wysokości równej 75% wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę udzielenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, a także o kwotę dotacji, o której mowa w art. 14d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu nadanym w/w ustawą zmieniającą, otrzymywanej przez gminę.

Powódka wskazała również, że stosownie do zapisu **art. 90 ust. 2b i 2c ustawy o systemie oświaty** dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Dotacja przysługuje na faktyczną (rzeczywistą liczbę uczniów). Podanie planowanej liczby uczniów w terminie do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji jest warunkiem nabycia prawa do jej uzyskania, nie stanowi natomiast o wysokości dotacji, która może pozostawać zmienna w zależności od rzeczywistej liczby wychowanków uczęszczających do przedszkoli, czy też szkół.

W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego. Jeżeli do przedszkola uczęszcza uczeń niebędący mieszkańcem gminy dotującej to przedszkole, gmina, której mieszkańcem jest ten uczeń, pokrywa koszty dotacji udzielonej na powyższych zasadach, do wysokości iloczynu kwoty wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę ustalenia wysokości dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia i wskaźnika procentowego ustalonego na potrzeby dotowania niepublicznych przedszkoli w gminie zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji. W przypadku braku niepublicznego przedszkola na terenie gminy zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji, gmina ta pokrywa koszty udzielonej dotacji w wysokości równej 75% wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę udzielenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Zdaniem powódki gmina, której mieszkańcem jest uczeń niepełnosprawny powinna pokryć koszty dotacji do wysokości iloczynu, o którym mowa w art. 90 ust. 2c ustawy o systemie oświaty, a więc iloczynu kwoty wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę ustalenia wysokości dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia i wskaźnika procentowego ustalonego na potrzeby dotowania niepublicznych przedszkoli w gminie zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji.

Powodowa gmina podkreśliła, iż co do zasady gmina na terenie której znajduje się przedszkole otrzymuje subwencję na niepełnosprawnego wychowanka przedszkola w części subwencji, która przeznaczona jest na udział dzieci w zadaniach pozaszkolnych, jednakże wobec odmowy wypłaty subwencji przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, to za wychowanka, który zaczął uczęszczać do przedmiotowego przedszkola od lutego 2015 r., powinna zapłacić pozwana. Zdaniem Gminy Miejskiej C., według przywołanych przez nią w pozwie przepisów, gmina której mieszkańcem jest uczeń, zobowiązana jest do zwrotu kosztów dotacji udzielonej przez gminę dotującą przedszkole, lub inną formę wychowania przedszkolnego.

Powódka wskazała również, że w wg orzeczeń Sądu Najwyższego przepis art. 90 ustawy o systemie oświaty kreuje między jednostkami samorządu terytorialnego właściwymi do wypłaty dotacji, a osobami prowadzącymi niepubliczne placówki oświatowe stosunek prawny odpowiadający cechom zobowiązania w rozumieniu art. 353 § 1 Kodeksu

cywilnego, na podstawie którego uprawniony może domagać się części należnej mu dotacji. Zgodnie z treścią art. 353 § 1 KC zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. W ramach powstającego na podstawie ustawy o systemie oświaty stosunku prawnego strony mogą umówić się ewentualnie co do terminów realizacji wypłaty dotacji. Skutki ich niedotrzymania, bądź odmowa zapłaty świadczeń winna podlegać ocenie na podstawie przepisów kodeksu cywilnego.

W dniu 24 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 226/16 Sąd Rejonowy w Człuchowie wydał nakaz zapłaty, w którym uwzględnił w całości roszczenie powódki.

Pozwana Gmina R. złożyła w ustawowym terminie sprzeciw w którym wniosła o oddalenia powództwa jako bezzasadnego.

Pozwana wskazała, że kwestię udzielania dotacji oświatowych dla przedszkoli niepublicznych regulują przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (tj. Dz. U. z 2004 Nr 256 poz 2572 ze zm)., a także w okresie przejściowym (tj. do dnia 31 sierpnia 2015 roku) art. 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 roku, poz. 827 ze zm).

Podkreślono, że podstawę udzielenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych stanowi art. 90 ust 1a ustawy o systemie oświaty, a nie jak wskazuje powódka art. 90 ust. 2 ustawy. Według pozwanej ustawodawca przewidział dwie odrębne dotacje, tj. dotację z art. 90 ust. 1a ustawy o systemie oświaty., tj. dotacje na dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju oraz dotację z art. 90 ust. 2b ww. ustawy, tj. dotacje na dziecko objęte wychowaniem przedszkolnym.

Odrębną podstawę udzielenia dotacji, w tym na ucznia niepełnosprawnego, stanowi ww. art. 14 ust 1 ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty, który określa sposób regulacji dotacji do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Według pozwanej na ucznia objętego wczesnym wspomaganie rozwoju w przedszkolu niepublicznym, w którym uczeń ten, objęty jest również wychowaniem przedszkolnym przysługuje dotacja obliczona według art. 14ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw jak i dotacja z art. 90 ust 1a ustawy o systemie oświaty. Podstawy te należy rozpatrywać i traktować oddzielnie, bowiem wczesne wspomaganie rozwoju organizowane dla dziecka posiadającego opinię o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju nie jest tożsame z objęciem tego dziecka wychowaniem przedszkolnym i-odwrotnie. Brak zgłoszenia dziecka do Systemu Informacji Oświatowej nie może stanowić podstawy odmowy udzielenia dotacji oświatowej, bowiem warunkiem udzielenia dotacji jest podanie przez osobę prowadzącą niepubliczne przedszkole organowi właściwemu do udzielenia dotacji informacji o planowanej liczbie uczniów, co pozwoli organowi dotującemu zaplanowanie w budżecie środków na dotację na następny rok. Pozwana w sprzeciwie powołała się na stanowisko Ministerstwa i wyjaśnienia Regionalnej Izby Obrachunkowej w G., Regionalnej Izby Obrachunkowej w K. z których wynika brak podstaw prawnych uzasadniających roszczenie o wypłatę kosztów dotacji udzielonej na ucznia niepełnosprawnego uczęszczającego do przedszkola niepublicznego, który to obowiązek udzielenia dotacji zgodnie z art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty (i art. 14 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.) spoczywa na gminie, na której terenie przedszkole się znajduje.

Pozwana wyjaśniła również, podstawą żądania zwrotu dotacji nie może być przepis art. 90 ust. 1 k w zw. z art. 90 ust. Lb ustawy o systemie oświaty, albowiem przepisy te zostały wprowadzone art. 1 pkt 20 lit b ustawy z dnia 13 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw i weszły w życie z dniem 1 września 2015 roku (art. 18 u.o.z.o.). Nie mogą one zatem stanowić podstawy zwrotu dotacji udzielonej przez powódkę za okres od marca do czerwca 2015 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W lutym 2015 r. J. T., mieszkaniec pozwanej Gminy R., posiadający orzeczenie o niepełnosprawności z uwagi na autyzm oraz opinię o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju, zaczął uczęszczać do Niepublicznego Przedszkola (...) z Oddziałem Integracyjnym w C..

bezsporne

Z uwagi na fakt, że ww. chłopiec zaczął uczęszczać do przedszkola po przyznaniu subwencji oświatowej na 2015 r., powódka Gmina Miejska C. wystąpiła do Ministerstwa Edukacji Narodowej z wnioskiem o zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej z 0,4% rezerwy w roku 2015r. z tytułu wzrostu zadań szkolnych i pozaszkolnych, polegających na wzroście liczby uczniów przeliczeniowych w stosunku do danych przyjętych do naliczenia subwencji. Pismem z 29 września 2015r. Ministerstwo Edukacji Narodowej odmówiło uwzględnienia wniosku wskazując, iż w przypadku powódki liczba uczniów przeliczeniowych wskazana w metryczce, która była podstawą do ustalenia wysokości i wypłaty subwencji oświatowej na rok 2015, była większa niż liczba uczniów przeliczeniowych obrazująca zadania faktyczne realizowane przez Miasto.

bezsporne, ponadto dowód: pismo k. 16, 17

Powódka zwracała się do pozwanej o wyrównanie i pokrycie kosztów udzielonej dotacji na dziecko będące (...), jednakże pozwana odmawiała podkreślając, że zgodnie z obowiązującymi przepisami to na powódce ciąży ten obowiązek, albowiem pozwana nie otrzymała subwencji na ww. dziecko.

bezsporne, ponadto dowód: pismo, potwierdzenie nadania k. 9, 11, 12, 13, 18-22

Powódka w dniu 9 lipca 2015 r. wystawiła notę księgową, w której obciążyła pozwaną gminę kwotą 18.776,88 zł. za korzystanie z opieki przedszkolnej za miesiąc marzec-czerwiec 2015 r. ucznia niepełnosprawnego.

bezsporne, ponadto dowód: nota k. 10

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie bezsporny był stan faktyczny. Nie były kwestionowane okoliczności, że w lutym 2015 r. (...) zaczął uczęszczać do Niepublicznego Przedszkola (...) z Oddziałem Integracyjnym w C. i że posiada on orzeczenie o niepełnosprawności z uwagi na autyzm oraz opinię o potrzebie wczesnego wspomagania rozwoju. Poza sporem była również okoliczność, że dotacje w ramach oświatowej subwencji ogólnej na dziecko niepełnosprawne uzyskuje gmina, która dotuje przedszkole. Tylko ta gmina ma zapewnioną możliwość uzyskania przedmiotowej subwencji (por. wyjaśnienia U. S. k. 87). Spór powstał w związku z tym, że J. T. zaczął uczęszczać do przedmiotowego przedszkola w lutym 2015, a tym samym po okresie gdy powodowa gmina miała możliwość zgłoszenia i uwzględnienia ucznia (do 30 września 2014 r.) w subwencji oświatowej na 2015 r. Bezsporna była również okoliczność, że Ministerstwo Edukacji Narodowej odmówiło uwzględnienia wniosku powódki o dofinansowanie 0,4 % rezerwy części oświatowej subwencji z tytułu wzrostu zadań szkolnych i pozaszkolnych polegających na wzroście liczby uczniów przeliczeniowych w stosunku do danych przyjętych do naliczenia algorytmem części oświatowej subwencji w I półroczu roku budżetowego 2015. Ministerstwo podkreśliło, że w przypadku powódki liczba uczniów przeliczeniowych wskazana w metryczce, która była podstawą do ustalenia wysokości i wypłaty subwencji oświatowej na rok 2015, była większa niż liczba uczniów przeliczeniowych obrazująca zadania faktyczne realizowane przez Miasto. Zasadniczą kwestią sporną konieczną do rozstrzygnięcia była okoliczność czy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, pozwana ma obowiązek zwrócić powódce koszty dotacji udzielonej na dziecko będące mieszkańcem pozwanej Gminy tj J. T., które uczęszcza do Niepublicznego Przedszkola (...) z Oddziałem Integracyjnym w C. z tytułu opieki przedszkolnej, co do którego zaistniała konieczność wczesnego wspomagania rozwoju i co do którego orzeczono stopień niepełnosprawności.

Podkreślić należy, że przedmiotowe roszczenie dotyczy świadczeń za okres od marca 2015 r. do czerwca 2015 r., w związku z powyższym zastosowanie mają przepisy obowiązujące w tym okresie. Wskazać należy, że zarówno w pozwie jak i w sprzeciwie od nakazu strony przywołały przepisy, które mają zastosowanie w niniejszej sprawie. Powódka przywołała przepis art. 90 ust 1a ustawy o systemie oświaty (w ocenie Sądu mylnie oznaczony jako ust 2– por. k. 4), art. 90 ust 1k ww. ustawy, art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013r. poz. 827) oraz art. 90 ust 2b i 2 c ustawy o systemie oświaty. Pozwana również powołała się na ww. przepisy art. 90 ust 1 a i art. 14 , jednakże jej zdaniem nie ma zastosowania art. 90 ust

1k ww. ustawy, który nie obowiązywał w okresie, którego dotyczy przedmiotowe roszczenia, jak i nie ma zastosowania art. 90 ust 2, który dotyczy wyłącznie dotacji na dziecko objęte wychowaniem przedszkolnym, a nie jak w niniejszej sprawie dziecka objętego wspomaganie rozwoju.

Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 90 ust 1 a ustawy o systemie oświaty m.in. niepubliczne przedszkola, które prowadzą wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, otrzymują dotację z budżetu odpowiednio gminy lub powiatu w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na jedno dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostki samorządu terytorialnego, pod warunkiem że osoba prowadząca przedszkole, inną formę wychowania przedszkolnego, szkołę, ośrodek lub poradnię poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę dzieci, które mają być objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Niewątpliwie przepis ten dotyczy przedszkola Motylek, który posiada oddział integracyjny i prowadziło wczesne wspomaganie rozwoju dziecka m.in. w stosunku do J. T. (bezsporne). Powódka wskazała również przepis art. 90 1b ustawy o systemie oświaty jak i art. 90 ust 1k ustawy o systemie oświaty, który stanowi, że koszty udzielonej dotacji pokrywa gmina, której mieszkańcem jest uczeń. Zgodzić się jednak należy, że stanowiskiem strony pozwanej, że w niniejszej sprawie nie mają zastosowania art. 90 ust 1b jak i art. 90 ust. 1k przedmiotowej ustawy, albowiem dodane one zostały na mocy ustawy z dnia 13.06.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 827, ze zm. z Dz.U. z 2014 r. poz. 7), i zaczęły obowiązywać od 1 września 2015 r. tj po okresie, którego dotyczy roszczenie. W związku z powyższym nie mogą one być podstawą zwrotu kosztów dotacji za okres marzec 2015 – czerwiec 2015.

Kolejny przepis powołany przez strony to art. art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013r. poz. 827) zgodnie z którym do dnia 31 sierpnia 2015r. dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez gminę, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji informację o planowanej liczbie uczniów, nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego, pomniejszone o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Przepis określa wysokość dotacji dla niepublicznego przedszkola w okresie do 31 sierpnia 2015 r. i rozróżnia sytuacje w przypadku ucznia pełnosprawnego, na którego otrzymywana jest dotacja z budżetu gminy jak i niepełnosprawnego na którego przyznano dotację przewidzianą w ramach oświatowej subwencji ogólnej, która otrzymywana jest przez gminę dotująca przedszkole. W związku z powyższym stwierdzić należy, że w przypadku ucznia pełnosprawnego koszt korzystania z wychowania przedszkolnego ponosi gmina dotująca przedszkole, natomiast w przypadku ucznia niepełnosprawnego koszt ponosi państwo poprzez oświatową subwencję ogólną.

Kolejny przepis tj art. 14 ust 2 ww. ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty stanowi, że jeżeli do przedszkola, o którym mowa w ust. 1 art. 14 ustawy zmieniającej, uczęszcza uczeń niebędący mieszkańcem gminy dotującej to przedszkole, gmina, której mieszkańcem jest ten uczeń, pokrywa koszty dotacji udzielonej zgodnie z ust. 1 do wysokości iloczynu kwoty wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę ustalenia wysokości dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, a także o kwotę dotacji, o której mowa w art. 14d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu nadanym w/w ustawą zmieniającą, otrzymywanej przez gminę i wskaźnika procentowego ustalonego na potrzeby dotowania niepublicznych przedszkoli w gminie zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji . W przypadku braku niepublicznego przedszkola

na terenie gminy zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji gmina ta pokrywa koszty udzielonej dotacji w wysokości równej 75% wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę udzielenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy, a także o kwotę dotacji, o której mowa w art. 14d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu nadanym w/w ustawą zmieniającą, otrzymywanej przez gminę.

Przepis ten dotyczy ponoszenia kosztów, w przypadku gdy uczniem jest dziecko, które nie jest mieszkańcem gminy dotującej. W tej sytuacji ustawodawca przesądził, że koszty te powinna ponieść gmina, której mieszkańcem jest dane dziecko. Przepis ten dotyczy tylko, kosztów, które ponosi gmina i tylko te koszty ma obowiązek zwrócić gmina, której mieszkańcem jest dziecko. Przepis ten (art. 14 ust 2) nie dotyczy dzieci niepełnosprawnych, albowiem ustawodawca przesądził, że koszty te pokryte są przez państwo w ramach subwencji oświatowej, która przysługuje tylko gminie dotującej przedszkole. Przepis nie wskazuje jak rozliczyć te koszty, a tym samym nie nakłada obowiązku zwrotu za dziecko niepełnosprawne.

W niniejszej sprawie odmowa Ministerstwa Edukacji zwiększenia subwencji, nie wpływa na powyższą interpretację, albowiem Ministerstwo nie stwierdziło, że w niniejszej sytuacji koszty pokrywa gmina, której mieszkańcem jest J. T., tylko, że w przypadku powódki liczba uczniów przeliczeniowych wskazana w metryczce, która była podstawą do ustalenia wysokości i wypłaty subwencji oświatowej na rok 2015, była większa niż liczba uczniów przeliczeniowych obrazująca zadania faktyczne realizowane przez Miasto, a tym samym że wysokość subwencji na 2015 r. obejmuje również J. T. (por. pismo k. 16). Również U. S. przyznała na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016 r., że Ministerstwo zawyża subwencję, aby dotyczyła ona również nowoprzybyłych, niezgłoszonych wcześniej uczniów. W związku z powyższym, w ocenie Sądu przepis art. 14 ustawy zmieniającej nie może być podstawą zwrotu kosztów udzielonej przez powódkę dotacji.

Kolejny przywołany przez stronę powodową przepis to art. 90 ust. 2b i 2 c ustawy o systemie oświaty, którego treść odpowiada treści ww. zacytowanego przepisu art. 14. o zmianie ustawy o systemie oświaty .

Zgodnie z ww. przepisem art. 90 ust 2b dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75% ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego - pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola publicznego, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego.

Zgodnie z art. 90 ust 2c ustawy o systemie oświaty jeżeli do przedszkola, o którym mowa w ust. 2b, uczęszcza uczeń niebędący mieszkańcem gminy dotującej to przedszkole, gmina, której mieszkańcem jest ten uczeń, pokrywa koszty dotacji udzielonej zgodnie z ust. 2b, do wysokości iloczynu kwoty wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę ustalenia wysokości dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, i wskaźnika procentowego ustalonego na potrzeby dotowania niepublicznych przedszkoli w gminie zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji. W przypadku braku niepublicznego przedszkola na terenie gminy zobowiązanej do pokrycia kosztów udzielonej dotacji, gmina ta pokrywa koszty udzielonej dotacji w wysokości równej 75% wydatków bieżących stanowiących w gminie dotującej podstawę udzielenia dotacji dla przedszkoli niepublicznych w przeliczeniu na jednego ucznia.

Również powyższe przepisy nie mogły być podstaw do uwzględnienia powództwa. Biorąc pod uwagę treść zarówno przepisu art. 90 ust. 2 b i 2 c ustawy o systemie oświaty jak i przepisu art. 14 ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty interpretacja ww. przepisów jest analogiczna (por. uzasadnienie SO w Bielsku Białej, sygn. akt II Ca 86/15 – Portal Orzeczeń Sądowych).

Biorąc pod uwagę, że przytoczone przez stronę powodowa przepisy nie mogły stanowić podstawy uwzględnienia jej żądania, jak i w ocenie Sądu podstawą nie mogły być przepisy kodeksu cywilnego, albowiem między stronami nie istniała żadna więź zobowiązaniowa, pozwana nie wyrządziła również żadnej szkody powodce, a także nie mają zastosowania przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu, Sąd oddalił przedmiotowe powództwo. Nadmienić należy, że przytoczone przez powódkę orzeczenie SO w Kaliszu, sygn. akt I C 588/14, dotyczy innego stanu faktycznego, albowiem dotyczy zwrotu kosztów dotacji do niepublicznego przedszkola, ale za dzieci zdrowe zamieszkałe na terenie innej gminy.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. Z uwagi na fakt, że strona pozwana reprezentowana była w toku niniejszego postępowania, przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, zasadnym było zasądzić od powódki jako strony przegrywającej postępowanie, wynagrodzenie dla zawodowego pełnomocnika w wysokości 4.800,00 złotych zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. rok 2015, poz. 1804).